V VOJAŠNICI LJUBA ŠERCERJA

Zaobljuba mladih vojakov

Konec aprila so tudi mladi vojaki iz vojašnice Ljubo Šercer dali častno zaobljubo (prisego). Že pred začetkom se bile pred slavnostno okrašeno tribuno postrojene enote mladih vojakov s svojimi starešinami. Vojaška godba garnizije Ljubljana je ves čas igrala koračnice in izvajala skladbe. Ob točno določenem času so se na tribuni zbrali starešine in predstavniki DPO, občine in KS, milice in drugi. Nato je pred tribuno prikorakal oddelek vojakov v bojni opremi z bojno zastavo vojašnice. Pod vodstvom polkovnika Petra Kosa so vojaki dali častno zaobljubo. Nato jim je polkovnik Peter Kos govoril o naših oboroženih silah, o JLA, NOV, SLO, o dolžnostih in vrlinah pripadnikov naših oboroženih sil. Predvsem je poudaril pomembnost podružabljanja SLO, saj so v naši domovini vsi prebivalci v primeru potrebe vojaki in branilci naše socialistične domovine in samoupravne socialistične skupnosti. Prisotne je pozdravil tudi predstavnik garnizije polkovnik Čujič in predstavnik DPO občine Danilo Jurca. Po končanem programu so se mnogi mladi vojaki ob podpisovanju častne zaobljube srečali s starši in drugimi svojci, ki so bili ves čas prisotni na prireditvi. Prijateljsko srečanje se je potem nadaljevalo v jedilnici vojašnice.

STEVO JAVOR

V OBČINSKI SKUPŠČINI

Delegati izvolili S.Kraigherja in S. Markiča

Na skupni seji vseh zborov skupščine občine Bežigrad so na nadomestnih volitvah delegati zborov soglasno izvolili za predsednika predsedstva SRS Viktorja Avblja – Rudija in za člana Staneta Markiča. Na volitvah je bilo od 130 delegatov prisotnih 81. Vse glasovnice so bile veljavne.

Predlog je obrazložil predsednik občinske konference SZDL, Jožko Pirnar. Poudaril je da je Viktor Avbelj – Rudi ena izmed najbolj markantnih osebnosti predvojenga in medvojnega časa. Opravljal je vrsto pomembnih in odgovornih družbenopolitičnih dolžnosti. Za tako predanega revolucionarja širša obrazložitev ni bila potrebna. Stane Markič, po poklicu diplomirani pravnik, je član Zveze komunistov od leta 1945. Po končanem študiju je opravljal različne odgovorne politične naloge, med drugim je član CK ZKS.

D. B.

Dan zmage

Devetega maja slavimo dan zmage.

Druga svetovna vojna je v zgodovini človeštva največja katastrofa. V njej je sodelovalo 61 držav (dve milijardi in stotisoč ljudi). Med vojno je umrlo okoli 60 milijonov ljudi v boju ali pa so bili žrtve fašističnega nasilja. Vojna škoda, ki je nastala po vojnem opustošenju je ocenjena samo v Evropi na 227,7 milijarde dolarjev.

Dan zmage slavimo istočasno tudi kot konec narodnoosvobodilne borbe narodov in narodnosti Jugoslavije, ki so jo organizirali in uspešno vodili KPJ in tovariš Tito. V štiriletnem boju je prispevala Jugoslavija ogromen delež k zmagi nad fašizmom. Že leta 1941 so bili okupatorji primorani, da pošljejo v boj proti silam narodnoosvobodilnega gibanja 620.000 vojakov, kar je znatno olajšalo razmere na frontah zaveznikov. Nenehno naraščanje moči narodnoosvobodilnih sil je prisiljevalo okupatorja, da je povečeval število enot na bojiščih v Jugoslaviji. V obdobju 1941–1945 je bilo na jugoslovanskih bojiščih povprečno 20–30 okupatorjevih divizij (pri tem niso vračunane kvislinške enote). Proti koncu vojne je narodnoosvobodilna vojska Jugoslavije tvorila sestavni del zavezniških sil proti fašistični Nemčiji. Operacije na jugoslovanskih bojiščih so trajale vse do 15. maja 1945. leta, ko so enote Jugoslovanske armade na odseku Črna-Mežica prisilile h kapitulaciji zadnje okupatorjeve in kvislinške enote (okoli 30.000 vojakov), s čimer se je končala štiriletna narodnoosvobodilna borba in revolucija v Jugoslavviji.

Jugoslavija je pretrpela v borbi proti fašizmu ogromne žrtve, ki prepričljivo pričajo o našem prispevku k zmagi. Na bojnih poljih ali v koncentracijskih taboriščih je umrlo 1.706.000 ljudi. Partizanski odredi in enote NOVJ so imeli 305.000 mrtvih in 425.000 ranjenih borcev. Okupator je po naši deželi strahovito pustošil, škoda je bila ocenjena na 47 milijard dolarjev.

Naša zmaga – vojna in politična – v narodnoosvobodilni vojni in revoluciji, je bila izvojevana pod vodstvom ZKJ in tovariša Tita, ki je na čelu partije že štiri desetletja. V tem usodnem razdobju naše in svetovne zgodovine je Jugoslavija izbojevala resnično svobodo in neodvisnost, postala je dežela bratstva in enotnosti in socialističnega samoupravljanja ter priznan dejavnik miru in napredka v svetu. Tovariš Tito je ustvaril revolucionarno marksistično partijo, kot partijo, ki ustvarja in dosledno izvaja marksistično teorijo v skladu z razmerami svoje dežele.

V povojnem obdobju se je Jugoslavija prerodila. Postala je srednje razvita država, aktivna borka za mir in splošni napredek ter voditeljica neuvrščenega sveta.

Tako uspešen razvoj naše družbe na samoupravnem področju pa je bil mogoč tudi zaradi pripravljenosti naših oboroženih sil da branijo domovino pred vsako zunanjo agresijo. Na osnovi izkušenj iz narodnoosvobodilne vojne in vsega, kar je bilo doseženo v družbenem razvoju Jugoslavije, je bila dograjena tudi osnova splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Obramba in družbena samozaščita sta postali dejavnosti samoupravne družbe, neodtujljivi pravici delovnega človeka in občana. Razlog in vzpodbuda za takšno aktivnost je v globokem prepričanju naših narodov in narodnosti, da je njihov skupni interes, da žive v svobodni, neodvisni, socialistični, samoupravni skupnosti in v spoznanju, da je uresničitev zasnove SLO edina inačica naše varnosti.

IVAN ŠUĆUR

ZBOR OBČANOV

LJUBLJANA, 15. MAJA 1979
LETO XIX., ŠTEV. 9 (211)

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Prvaki – berači

Košarkarji Ježice osvojili naslov prvaka SRS

Marljivim športnim delavcem košarkarskega kluba Ježica se je končno uresničila dolgoletna želja – članska ekipa je osvojila naslov pravaka SRS.

Čeprav so člani kluba nemalokrat z raznih strani kritizirali, češ da klub ne dela tako kot bi lahko, pa je ravno ta lovorika neizpodbiten dokaz o njihovi kvaliteti dela in nenehni želji po napredku. Člani uprave društva, strokovno osebje kakor tudi vsi igralci in igralke pa nikakor ne morejo doumeti, zakaj ni nikakršnega odziva tako med delovnimi organizacijami kakor tudi pri drugih občiorganih. Edini občinski organ, ki kaže zanimanje za uspeh in napredek tega kolektiva, je občinska zveza za telesno kulturo. Toda zaradi usmeritve v telesni kulturi znotraj mesta Ljubljane so delavci v občinski telesni kulturi tako rekoč brez moči in nikakor ne morejo finančno pomagati svoji osnovni organizaciji. Tudi dejstvo, da je košarkarski klub Ježica najuspešnejši klub v SRS, saj ima kot edini izrazito amaterski klub obe članski vrsti v zveznem tekmovanju, ne pomaga. Če pa redek obiskovalec zaide v skromno opremljeno klubsko sobo pa lahko vidi več kot dvajset osvojenih pokalov. Med njimi so tudi pokali republiških prvakov nižjih kategorij – pionirke, kadetinje, kar je dokaz rednega in sistematičnega dela s podmladkom.

Toliko o prvakih za zdaj. Obširnejši članek o tem majhnem – velikem kolektivu in pogovor z delavci kluba bomo objavili v eni naslednjih številk.

Dan mladosti na Rašici

Letošnji dan mladosti bodo bežigrajski osnovnošolci praznovali na Rašici. Skupno s pripadniki JLA, taborniki in strelci bodo organizirali pestro prireditev, ki bo obsegala: kulturno-zabavni program, športna tekmovanja (vlečenje vrvi, tek v vrečah, streljanje), ogled orožja in vojaške opreme. Za udeležence pohoda pa bo poskrbljeno tudi drugače, saj jih bodo na koncu vojaki pogostili s pravim partizanskim golažem.

Organizator, ZTKO Bežigrad, pričakuje, da bo 25. maja znano partizansko vas obiskalo več kot 2.500 udeležencev.

Idejnopolitična usposobljenost zaostaja

Seja občinskega komiteja Zveze komunistov

Idejnopolitično usposabljanje je bila osrednja tema seje občinskega komitéja ZKS Bežigrad, ki ji je prisostvoval tudi Dragoslav Marković, član CK ZKJ, med svojim obiskom za Bežigradom. V pripravljenem gradivu je bila poudarjena nizka idejnopolitična usposobljenost našega članstva, kar se odraža v premajhni udarnosti osnovnih organizacij ZK. K temu v veliki meri pripomore tudi slaba priprava sestankov, ki so nezanimivi in neučinkoviti. Splošna ugotovitev je, da takšne osnovne organizacije nimajo ugleda, kar je nakazala že »Akcija 100«.

Dejstvo je, da osnovne organizacije niso dovolj usposobljene za zahtevne naloge, ki so pred njimi. Temeljni problem je nesistematično izobraževanje. Njihova skupina značilnost je neločevanje bistvenega od nebistvenega, saj so premlo samoiniciativne in preveč čakajo na spodbudo, navodila in navodila komisije za idejnopolitično usposabljanje in komiteja. Druga značilnost je slaba predpriprava in izvedba usposabljanja ter nezadostna motiviranost članov ZK za samostojno in organizirano idejnopolitično usposabljanje.

Zanimivo je stanje v delovnih skupnostih skupnih služb, kjer je usposabljanje slabo in se odvija le v najnujnejših okvirih, čeprav imajo osnovne organizacije v teh službah člane z visoko izobrazbo.

V razpravi so člani komiteja poudarili, da med člane osnovnih organizacijah še ni prodrla miselnost o nujnosti izobraževanja in usposabljanja kot pogojev za uspešno delovanje zveze komunistov. Receptov ni mogoče dajati, pa tudi seminarji še niso taki, kot bi morali biti. Potrebno je razmisliti o konkretnem programu in organiziranosti izobraževanja ter o tem, kaj naj bi naredila organizirana šola in kaj marksistični center. Posebno pozornost je treba nameniti izobraževanju komunistov, ki so odgovorni za samoupravno problematiko in kompleks dohodkovnih odnosov.

Nizek idejni nivo našega članstva ima lahko resne posledice tudi v celotni SLO in družbeni samozaščiti, zato se bo treba nujno vključiti v organizirano šolstvo, za kar sedaj skrbi marksistični center. Veliko je pomanjkljivosti pri formuliranju političnih stališč, saj na sestankih le razpravljajo, ustvarjalnih misli pa ni, ker se vsi z vsem strinjajo. Spodbudno je, da za Bežigradom dobro dela občinska politična šola. V srednji enoletni politični šoli pa je premalo osnovne snovi za pogovor, zato predavatelji ne morejo ustvariti dialoga. Zaskrbljuje dejstvo, da večina tega kadra nato odide v administracijo in zanemari delovno osebje iz katerega so izšli. Z delom delavske univerze ne moremo biti zadovoljni, čeprav izobraževanje ni poceni, saj je samo komite za ta namen porabil v lanskem letu 500.000 din.

Potrebno bo veliko pozornosti pri izbiri predavateljev in ločiti med akcijskimi in izobraževalnimi seminarji. Oceniti je treba učinek usposabljanja in poskrbeti za učinkovit sistem izobraževanja, ki naj ga prevzameta ideološka in kadrovska komisija.

D. BESEDNJAK